

۲۰۱۴/۱۲/۱۴

شیمیا غفوری

آیا فروش زنان در افغانستان داغ ننگی بر پیشانی هر یک ما نیست؟

یک گزارش حاکی از آن است که زنان در مناطق سرحدی به خصوص در ولسوالی شینوار به فروش میرسند. در این مناطق بصورت اوسط روزانه دو زن معمولاً به پاکستانی های که در مناطق دوردست آن کشور حیات به سر میبرند، فروخته میشوند. زن ها از جانب نزدیکترین مرد های فامیل شان یعنی پدر، برادر و حتی شوهران شان در مقابل پول معامله میگردند. بعضی از زنان در حالی به فروش میرسند، که اطفال شان با درد و رنج بی مادری در خانه باقی میمانند. این واقعیت شرم آور را در این لینک میتوانید مشاهده نمایید و مسؤلانه در مورد محو آن بیندیشید و با خوانندگان شریک بسازید. تا راهی برای نجات این زنان از چنین حالتی پیدا گردد.

<https://www.youtube.com/watch?v=mf0WzRD2u2A>**سقوط انسانیت**

من چه دانم که کی ام
مادرم گفت که از جنس زنم
بهر تعویض به اسعار منم
من زنم، دختر شینوار منم
که به هنگام فروش بدنم
آن یکی موی مرا میبیند
دیگرش هم، صدف روی مرا
چشم جادوی مرا،
نرمی سینه من، پیکر بی روح مرا
و من از فرط حیاء
زیر باران نگاه
غرق اشک و عرق از اوج جفا
از تن خسته خود می پرسم
که :
من کی ام؟ حیوانم؟
پاره بی هنر بی جانم؟
از چه دانم که منم، انسانم؟
از چه دانم که منم، انسانم؟

شیمیا غفوری

۱۴/۱۲/۲۰۱۴ ماربورگ آلمان

دپانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادښت: دلېکنې د لېکنيزې بڼې پلزوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ